

Susan Haveman (35) is reportage-redacteur bij Libelle. Ze is getrouwd met Erik en moeder van Daan (6) en Thomas (3).

Soms vind ik het jammer dat ik geen man ben. Als man kun je lekker knutselen en dingen maken zonder op de troep te letten en word je geacht hard te rijden. En dan is er natuurlijk nog het fantastische feit dat je overal staand kunt plassen zonder heel charmant met je broek op je enkels te moeten hurken achter een bosje of een openstaand autoportier, maar dat is weer van een heel andere orde. Maar het allergrootste voordeel is: je mag natuurlijk oud worden. Je mag een bierbukje ontwikkelen of forse *love handles*, de kapper verdient niks aan je want in tegenstelling tot je vrouw mag jij gewoon grijs worden. Kaal is trouwens ook goed (zolang je de boel maar niet probeert te bedekken met zo'n zielig en veel te lang strengetje vet haar). En je rimpels geven je gezicht een karakteristieke dimensie. Sexy misschien zelfs wel – zie Sean Connery. Klinkt toch hemels in de oren, nietwaar? Nee, dan wij vrouwen. Vanaf ons 25e zijn we bezig met schadebeperking: lijnen, sporten, anti-rimpelcrème, haarkleuring, botoxje hier, ooglidlift daar... En het ergste is: het is allemaal nog verspilde moeite ook. Want er zijn wel degelijk oudere vrouwen die de tand des tijds met verve weten te doorstaan, die weliswaar ouder maar tegelijkertijd indrukwekkender zijn geworden. Catherine Deneuve, Sonja Barend, Yvonne Keuls... Mooi zijn ze, hè? Kunnen we in plaats van strak, jong en dun niet gewoon allemaal nastreven dat we net zo prachtig en interessant oud worden als die vrouwen?

Susan

Volgende week: De wereld wil steeds jonger

zomersvaktantie!

Libelle-tuinreis:
de mooiste tuinen van Ierland

Susan Haveman (34) is reportage-redacteur bij Libelle. Ze is getrouwd met Erik en moeder van Daan (5) en Thomas (2). Op deze plek geeft ze vast een voorproefje van wat u volgende week in Libelle kunt verwachten.

Dat is nou het leuke van kinderen: dat ze je van die vragen kunnen stellen die als een donderslag bij heldere hemel komen. "Mam, als God alle mensen en beesten heeft gemaakt, wie heeft dan God gemaakt?" Geef daar maar eens een antwoord op als niet al te bijbelvaste moeder. Ik worstel ook al een tijdje met de seksuele voorlichting. Da's toch nog nergens voor nodig, hoor ik u al denken, maar geloof me maar: die jongetjes zijn daar al heel vroeg mee bezig. Natuurlijk hebben we het niet over details – voorlopig blijft het nog bij de vaststelling dat papa's en mama's samen kindertjes maken, dat meisjes er anders uitzien en dat piemels 's morgens even wakker moeten worden en daarom soms een beetje stijf zijn (sorry, ik heb nooit broers om me heen gehad en wist dus echt niet dat jongetjes van vier daar ook al last van hadden). Het echte werk komt natuurlijk nog, als ze groter zijn. Hoe het precies werkt, willen ze misschien wel helemaal niet van mij horen en de puur biologische kant van het verhaal leren ze ook wel op school. Waar maak ik me dan druk om? Nou, om het feit dat ik niet alleen wil dat ze het veilig gaan doen, maar vooral dat ze het lief doen. Dat ze hun vriendinnetjes goed behandelen, met een beetje respect. En dan maar hopen dat ze hun hersenen ook gebruiken. En dat ik tegen die tijd niet meer voor van die donderslagen bij heldere hemel kom te staan.

Susan

Volgende week: Vrijt úw kind veilig!

Het wordt een

Doe-het-zelf-blond
Als je de zon een
handje wilt helpen

